

દસમ ગુરૂ વાણી ::૭

॥ચૌપઈ॥ પાતિસાહી ૧૦ ॥

(((((સ્રી ગુરૂ ગોબિંદ સિંઘ જી)))))

::::: શિખ ધર્મ દસમ ગુરુ :::::
 --- ગુરુમુખી લિપિ રચિત બાણી ---

::: ગુજરાતી લિપ્યાંતરણ :::

એક તુચ્છ સેવક--- સુરિંદરજીત સિંઘ ભંબરા

ઈ-મેલ:- sjsingh2000@yahoo.com

पातिसाही १० ॥ कवियोबाच बेनती ॥ चौपई ॥

हमरी करो हाथ है रछ्छा ॥ पूरन होई चित की रछ्छा ॥
 तव चरन मन रहै हमारा ॥ अपना जान करो प्रतिपारा ॥१॥
 हमरे दुसट समै तुम घावहु ॥ आपु हाथ है मोहि बचावहु ॥
 सुभी असै मोरो परवारा ॥ सेवक सिम्भ समै करतारा ॥२॥
 मो रछ्छा निज कर है करियै ॥ सम बैरन को आव संघरियै ॥
 पूरन होई हमारी आसा ॥ तोर भजन की रहै पिआसा ॥३॥
 तुमहि छाडि कोई अवर न दियाउं ॥ जो अर यहाँ सु तुम ते पाउं ॥
 सेवक सिम्भ हमारे तारीअहि ॥ चुनि चुनि सत्र हमारे मारीअहि ॥४॥

आप हाथ है मुझै उबरियै ॥ मरन काल का त्रास निवरियै ॥
 हूँ जो सदा हमारे पछ्छा ॥ श्री असिधुव नू करियहु रछ्छा ॥५॥
 राभि लेहु मुहि राभनहारे ॥ साहिब संत सहाई पियारे ॥
 दीन अंधु दुसमन के हंता ॥ तुमहो पुरी चतुर दस कंता ॥६॥
 काल पाई अहमा अपु धरा ॥ काल पाई सिवजू अवतरा ॥
 काल पाई कर बिसनु प्रकासा ॥ सकल काल का कीआ तमासा ॥७॥
 जवन काल जोगी सिव कीओ ॥ बेदराज अहमा नू थीओ ॥
 जवन काल सम लोक सवारा ॥ नमसकार है ताहि हमारा ॥८॥

जवन काल सम जगत बनायो ॥ देव दैत जछ्छन उपजायो ॥
 आदि अंत अकै अवतारा ॥ सोई गुरु समजियहु हमारा ॥९॥
 नमसकार तिस ही को हमारी ॥ सकल प्रज जिन आप सवारी ॥
 सिवकन को सिवगुन सुभ दीओ ॥ सत्त्वन को पल मो अघ कीओ ॥१०॥
 घट घट के अंतर की जानत ॥ भले बुरे की पीर पछानत ॥
 चीटी ते कुंजर असथूला ॥ सम पर डिपा दिसटि कर झूला ॥११॥
 संतन दुभ पाअे ते दुभी ॥ सुभ पाअे साधन के सुभी ॥
 अक अक की पीर पछानै ॥ घट घट के पट पट की जानै ॥१२॥

જબ ઉદકરખ કરા કરતારા ॥ પ્રજા ધરત તબ દેહ અપારા ॥
 જબ આકરખ કરત હો કબહૂં ॥ તુમ મૈ મિલત દેહ ધર સબહૂં ॥૧૩॥
 જેતે બદન સ્ત્રિસટિ સભ ધારૈ ॥ આપુ આપની બૂઝ ઉચારૈ ॥
 તુમ સભહી તે રહત નિરાલમ ॥ જાનત બેદ ભેદ અર આલમ ॥૧૪॥
 નિરંકાર ત્રિબિકાર નિરલંભ ॥ આદિ અનીલ અનાદિ અસંભ ॥
 તા કા મૂડહ ઉચારત ભેદા ॥ જા કૌ ભેવ ન પાવત ભેદા ॥૧૫॥
 તા કૌ કરિ પાહન અનુમાનત ॥ મહા મૂડહ કછુ ભેદ ન જાનત ॥
 મહાદેવ કૌ કહત સદા સિવ ॥ નિરંકાર કા ચીનત નહિ ભિવ ॥૧૬॥

આપુ આપની બુધિ હૈ જેતી ॥ બરનત ભિન ભિન તુહિ તેતી ॥
 તુમરા લખા ન જાઈ પસારા ॥ કિહ બિધિ સજા પ્રથમ સંસારા ॥૧૭॥
 એકૈ રૂપ અનૂપ સરૂપા ॥ રંક ભયો રાવ કહી ભૂપા ॥
 અંડજ જેરજ સેતજ કીની ॥ ઉતભુજ ખાનિ બહુર રચિ દીની ॥૧૮॥
 કહૂં ફૂલ રાજા દ્વૈ બૈઠા ॥ કહૂં સિમટિ ભ્યો સંકર ઈકૈઠા ॥
 સગરી સ્ત્રિસટિ દિખાઈ અચંભવ ॥ આદિ જુગાદિ સરૂપ સુચંભવ ॥૧૯॥
 અબ રછ્છા મેરી તુમ કરો ॥ સિખ્ખ ઉબારિ અસિખ્ખ સંઘરો ॥
 દુશટ જિતે ઉઠવત ઉતપાતા ॥ સકલ મલેછ કરો રણ ઘાતા ॥૨૦॥

જે અસિધુજ તવ સરની પરે ॥ તિન કે દુશટ દુખિત દ્વૈ મરે ॥
 પુરખ જવન પગ પરે તિહારે ॥ તિન કે તુમ સંકટ સભ ટારે ॥૨૧॥
 જો કલિ કો ઈક બાર ધિઐ હૈ ॥ તા કે કાલ નિકટિ નહિ ઐહૈ ॥
 રછ્છા હોઈ તાહિ સભ કાલા ॥ દુસટ અરિસટ ટરે તતકાલા ॥૨૨॥
 ક્રિપા દ્રિસટિ તન જાહિ નિહરિહો ॥ તા કે તાપ તનક મો હરિહો ॥
 રિધ્ધિ સિધ્ધિ ઘર મો સભ હોઈ ॥ દુશટ છાહ છ્વૈ સકૈ ન કોઈ ॥૨૩॥
 એન બાર જિન તુમૈ સંભારા ॥ કાલ ફાસ તે તાહિ ઉબારા ॥
 જિન નર નામ તિહારો કહા ॥ દારિદ દુસટ દોખ તે રહા ॥૨૪॥

ખડગ કેત મૈ સરણિ તિહારી ॥ આપ હાથ દૈ લેહુ ઉબારી ॥
 સરખ ઠૌર મો હોહુ સહાઈ ॥ દુસટ દોખ તે લેહુ બચાઈ ॥૨૫॥

((((((((((((()))))))))))))